

ת"פ 16810/01/18 - אפ"ב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 16810-01-18 מדינת ישראל נ' אפ"ב

בפני כבוד השופט עמית פרייז
המבקשת/הנאשמת

אפ"ב
ע"י עו"ד אורית חיון

נגד

מדינת ישראל
ע"י שלוחת תביעות נתניה

המשיבה/המאשימה

החלטה

לפני בקשת המבקשת לביטול כתב האישום.

ביום 8/1/18 הוגש כנגד הנאשמת כתב האישום המייחס לה עבירה של תקיפה סתם של בן זוג. על פי עובדות כתב האישום, ביום 23/11/17, בשעה שאינה ידועה, בבית בו מתגוררת הנאשמת עם בעלה (המתלונן), תקפה הנאשמת את המתלונן בכך שהכתה אותו במשך כ-20 דקות וכן דחפה אותו. כמו כן במשך מספר חודשים עובר למתואר, במועד שאינו ידוע, בשלש הזדמנויות שונות, הנאשמת הכתה את המתלונן. לטענת ב"כ הנאשמת יש לבטל את כתב האישום נגד הנאשמת בשל הגנה מן הצדק נוכח אכיפה בררנית, וכן בשל טענת זוטי דברים.

לא ניתן לדון בטענת האכיפה הבררנית בטרם בא בפני בית המשפט הבסיס העובדתי לה. לעניין זה, בסעיף 20 לבקשה נכתב **"בקשה מתאימה תוגש במסגרת בקשות על פי חוק לקבל פירוט כתבי האישום ותיקי המשטרה אשר נסגרו בעבירות תקיפה סתם של נשים את בעליהם כאשר הבעל ביקש לבטל תלונתו".** בקשה זו לא הוגשה עד עתה, ואף אם תוגש, לא ברור אם הדבר יביא לבסיס העובדתי הנדרש. בנסיבות אלה, ולו לעת הזו, לא ניתן לדון בטענת האכיפה הבררנית.

באשר לטענת זוטי הדברים, הרי שהבסיס הנורמטיבי לה הינו סעיף 34 לחוק העונשין הקובע כדלקמן: **"לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה, אם, לאור טיבו של המעשה, נסיבותיו, תוצאותיו והאינטרס הציבורי, המעשה הוא קל ערך."**

מסעיף זה עולה כי על מנת שמעשה עבירה ייחשב בגדר זוטי דברים, יש להביא בחשבון את טיב המעשה, נסיבות המעשה, תוצאות המעשה והאינטרס הציבורי. מבין ארבעה שיקולים אלה, זה שהינו בעל המשקל הרב יותר הוא האינטרס הציבורי (ע"פ 7829/03 מדינת ישראל נ' אריאל הנדסת חשמל רמזורים ובקרה בע"מ להלן: עניין אריאל).

נבחן שיקולים אלה בענייננו.

באשר לאינטרס הציבורי, הרי שמדובר במעשים שהינם בגדר תופעת אלימות במשפחה, אשר למרבה הצער הינה נפוצה למדי, כאשר לא אחת אף מדובר במקרים קשים לגילוי. לעניין עבירות אלימות שכאלה המחוקק קבע ענישה מוגברת לעומת עבירות אלימות אחרות, וכך למשל בענייננו, עת בעוד עבירת התקיפה סתם בנסיבות רגילות מאפשרת ענישה מירבית של שנתיים מאסר, הרי כאשר התקיפה הינה כלפי בן זוג, הענישה המירבית הינה ארבע שנות מאסר, משמע, עבירת פשע לעומת עבירת עוון.

הנה כי כן, קיים אינטרס ציבורי מוגבר במיצוי הדין בעבירות אלימות משפחה, לעומת עבירות אלימות על רקע אחר. יחד עם זאת, כבר אירעו מקרים בהם התקבלה טענה להגנת זוטי דברים גם בעניין עבירות אלימות במשפחה, למשל בת.פ. (רח') 29347-06-15 מדינת ישראל נ' סרוסו, ת.פ. (י-ם) 55920-05-15 מדינת ישראל נ' פלוני, אליהם הפנתה ב"כ הנאשמת בטיעוניה.

באשר לטיבו של המעשה, הנאשמת מואשמת בכך שתקפה את המתלונן לא פעם, ואף לא פעמיים, אלא בארבע הזדמנויות. זאת לעומת מקרים רבים בעבירות מסוג זה עת המדובר באירוע חד פעמי, או דו פעמי. לא זו אף זו, אלא שבמקרה העיקרי הכאת המתלונן היתה במשך 20 דקות, דהיינו פרק זמן ארוך מאד יחסית למקרים רבים בעבירות מסוג זה. עם זאת, לא מדובר בתקיפות אגב שימוש בחפץ כלשהו, או על דרך מכות עוצמתיות. באשר לתוצאות המעשה, לא נטען כי נגרם נזק פיזי למתלונן.

מהבקשה עולה כי לנאשמת טענות עובדתיות נוספות באשר לנסיבות העבירה, מה עוד שלדידה מדובר באירוע אחד. לעת הזו, עת לא נתבררו הדברים מבחינה ראייתית, לא ניתן לקבל כעובדה טענות עובדתיות אלה, הסותרות או מוסיפות על עובדות כתב האישום. לשון אחר, בשלב הדיוני המקדמי בו אנו מצויים, ניתן להתייחס לטענת זוטי הדברים אך ורק על בסיס האמור בכתב האישום.

באיזון בין כל השיקולים שנפרשו לעיל, סברתי כי זהו אינו המקרה החריג שבו יש מקום לקבל טענת זוטי דברים. על פי עובדות כתב האישום, מדובר במקרה שבשקלול הנסיבות אינו מהקלים יחסית שבאים בפני בית משפט זה בעבירות תקיפה סתם בכלל, ותקיפה סתם של בן/בת זוג בפרט. ודוק, אותם מקרים קלים יחסית, אף הניבו דרך כלל הרשעה, או למצער, בנסיבות חריגות, ביטול הרשעה, אך עדיין לא ביטול כתב האישום.

לפיכך, גם הבקשה לביטול כתב האישום בטענת זוטי דברים נדחית. עם זאת, זכותה של ההגנה לשוב ולטעון טענה זו היה ויישמעו ראיות שיביאו למסגרת עובדתית מקלה יותר מזו הנפרשת כרגע בכתב האישום.

בשולי הדברים אעיר כי לא ברור לי מדוע ההגנה ויתרה על שליחתה של הנאשמת לבדיקה פסיכיאטרית לאחר שניתנה החלטה המורה על כך לבקשת הסניגור הקודם. אמנם, מהבקשה לא עולה כי לעת הזו יש פגם בכשירותה הדיונית של הנאשמת בהיבט הנפשי. עם זאת, פעם אחר פעם נטען בבקשה כי קיימת זיקה של ממש בין המיוחס לה בכתב האישום לבין מצבה הנפשי באותה עת. כדי לטעון טענה שכזו, יש צורך בבדיקת כשירותה המהותית בהיבט הנפשי. בנסיבות אלה אני ממליץ להגנה לשקול בכובד ראש את עמדתה בעניין הבדיקה הפסיכיאטרית, לקראת דיון ההקראה.

דיון הקראה זה יתקיים ביום 21/5/19 שעה 12:00. חובת התייצבות לנאשמת ובאי כוחה יודיעו לה על כך. המזכירות תעביר עותק מההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, 18 אפריל 2019, בלשכה, בהעדר הצדדים.